

Nógv fólk vóru á floksleiðslufundinum, sum varð hildin á Argjum. Fundarfólkið samdist um, at t.ð. ikki var gjørt nóg mikið fyri at rudda miskiljingar vegnum, so hvørt sum teir tóku seg upp. Tað var m.a. ein orsök til, at valúrslitið bleiv so vánaligt

Vit hava misrøkt sambandið við veljararnar

- Felagsarbeiðið innanflokks hevur ikki virkað nóg væl, og tað er m.a. ein orsök til, at flokkurin fekk so vánaligt val. Vit hava ikki fingið greitt veljararunum frá, hvat vit hava gjørt seinastu fyra árin, sigur Marita Petersen

Nógv fólk hittust á floksleiðslufundinum hjá javnaðarflokkinum fríggjadagin, og tey komu úr øllum landinum.

Nógv varð tosað um valúrslitið og orsøkirnar til, at javnaðarflokkurin fekk so lítil undirtøku.

- Vit fóru ikki í smálutir, tað var meira umráðandi hjá fólkum at tosa um tað, sum var farið fram og at geva øllum møguleika at siga sína hugsan um valúrslitið, sigur Marita Petersen, lögmaður og formaður í Javnaðarflokkinum.

Søgd tað ikki nóg greitt

- Sjálvandi varð nógv tosað um, hví tað gekk so illa hjá okkum hesaferð. Vit halda, at tað hevur slitið so nógv upp á flokkin at vera í samgongu hesi seinastu truplu árin. Tað hevur uppfatur gjørt, at vit ikki hava havt orku til at siga veljarnum okkara frá tí, sum er fyrifarið um dagarnar. Tí hevur tað eisini verið torført

hjá veljarnum at skilja ella góðtaka, hvat flokkurin hevur havt við at gera.

- Tað er eisini trupult at siga fólk, hví so bleiv. Nú fara vit undir at byggja upp floksskipanina, og vit fara at nýta tíð og orku at styrkja flokkin.

Serliga fara vit at skipa felagsarbeiðið og leggja til rættis samskiptið millum feløgini, og haðani út til veljararnar.

Niðurstøðan á fundinum varð, at vit skuldu fara til verka aftur so skjótt sum til ber, helst beint eftir summarritunina.

Fólk vóru hørm um støðuna, men tey hava ikki mist móði, sigur Marita Petersen.

Fundurin á ásannaði, at veikleikin innanflokks hevði gjørt tað trupult at røkka út til veljararnar.

Brúkt nógva tíð upp á Óla

- Vóru viðurskiftini millum flokkin og fakfeløgini ikki umrødd?

- Vit tosaðu um sambandið millum javnaðarflokkin og Føroya Arbeidarafelag og Fiskimannafelagið hinumegin.

- Tað er einki nýtt í tí, at stríð hevur verið millum javnaðarflokkin og formenninar í hesum báðum feløgum í nógv ár.

- Fundarfólkið samdist um, at vit ikki høvdu gjørt nóg mikið við at rudda miskiljingar av vegnum, so hvørt sum teir tóku seg upp, sigur Marita Petersen og leggur afturat:

- Tað er tó ikki rætt, tá sagt verður, at vit einki hava gjørt fyri at bota um sambandið við fakfeløgini.

- Einki felag ella nakan stakpersón í Føroyum hava vit brúkt so nógva tíð uppá, sum vit hava brúkt at tosa við Óla Jacobsen, sigur Marita Petersen.

- Tá haldi eg tað vera nógv harmilgari, at javnaðarflokkurin ikki hevur vørveitt sambandið til vanliga lønmótakaran, tá tað eru teir, sum vanliga atkvøða

fyrí javnaðarflokkinum.

- Trupulleikarnir hjá okkum í landsstýrinum hava verið av slíkum slag, at vit hava havt so nógva at gera, at vit hava misrøkt sambandið við veljararnar, av tí at vit ikki hava havt orku at seta okkum í samband við veljararnar og feløgini.

Samskiptið virkaði ikki

- Ein vansi hevur verið at samskiptið millum floksleiðslu og valfeløgini ikki hevur verið so væl skipað, sum vit kundu hugsað okkum. Tí verður nú farið undir at byggja hetta arbeiðið miðvíst upp aftur.

- Grundarlagið er gott. Vit hava nóg, góð og virkin fólk til at taka, sum á fyrsta sinni vóru stillað upp á Javnaðarflokkslistanum hesaferð, og sum eru til reiðar at fara til verka, sigur Marita Petersen.

Dagny

víkan íð fór

Dagny Joensen
skrivar:

Fyrst vaknaðu fólk við kaldan ella heitan dreym, tá valið - eins bráðliga og tað var íkomið - var av.

Tað næsta var HM kappingin í fótbólta, sum nærum ikki mundi enda, tí hvørigin partur megnaði at fáa bóltin í málið. So var tíðin framman fyri skíggjan av álvara av. Eftir er beri at vóna, at fólk ikki fáa "hundasjúku" ella "abstinensir" nú tey aftur reisa seg úr sofuni, og skulu siggia veruleikan í eyguni.

Veruleikin er m.a. eisini, at vit skulu hava nýggja samgongu í Tinganesi. Veljarin segði kortane - ella næstan tað, til gomlu politikararnar. Ötryggleikin hómaast millum fólk, tí hvat munnu teir nú fara at finna uppá. Sum skilst er álitið ikki størri enn eitt vist, millum veljara og politikara Nógv kenna seg ötrygg, tí tey av tilvild hava arbeiði á almennum stovnum, sum vinnarnar av valinum hava sagt seg vilja skerja.

Hin ötryggleikin er lønarskerjingar, sum m.a. fólka-flokkurin setir sum ófrávikiligt krav o.s.fr.

Samanumtikið er orðið ófrávikiligt tikið fram úr skýmaskotinum og er at siggia á prenti eins og í dagligari talu. Antin seta teir ófrávikiligt krav fram, sum teir ikki vilja ganga frá, ella hava teir ikki nakað ófrávikiligt krav at halda fast um. Tað velst um, hvussu grammir politisku flokkarnir eru eftir at sleppa í samgongu.

Og Føroya fólk - jú, vit kunnu njóta góðveðrið og tær ljósu næturnar til einhvørja hugnaligu samveru við øðrum fólk, ella bara einsamøll við vøkru náttúruni.

Alt er meira unnuligt á hásumri. Skýggini sýnast ikki so svørt og höttandi, tá tú veit, at handan skýggini skínur sólín. Hon er lívsjáltandi og verjir móti máttloysi. Tú fært dirvi og áræði at halda gerandisdagin út, hóast tú kundi ynkst tær, at tað var lættari at liva í Føroyum. Eitt sindur mugu vit tola, er loysunarorðið. So tola vit eitt sindur meir afturat, og so gongur framá.

Tú kanst ikki lata vera við at halda, at nógvar hvørvisjónir eru millum politisku "myndirnar", nú samgongu samansjóðingin skal fremjast, men vónar, at tað fer at ganga so mikið væl, at friður verður aftur millum fólk, og at politikarar nú av álvara fara at taka seg saman og gera haldgott arbeiði á tingi. Nýggir kustar feia sum kunnugt betur enn gamlir.

Fordómar hava vit nógvar at hjúkla um, men nú verður eisini tosað um sjálvrannsakun.

Fordómar eru so nógv lættari at hava við at gera, tí har setir tú bert niður á onnur fyri at vissa teg um, hvussu rættshugsandi og rættvisur tú sjálvur er. Tað gevur styrki sum flóvan av at pissa í bukurnar.

Sjálvrannsakun er eyðmýkt, og tað er strax verri. Tá nýtist tær at seta spurningar við tín sannleika og at greina sundur, um ella hvussu spillan er íkomin, sum gjørdi, at sannleikin snávaði á, og at tú ikki var varug við tað.

Tað er sunt fyri menniskjuni at renna seg fastan av og á, og at ásanna, at vit ikki eiga lykilin til allan sannleikan, men kortini eiga so mikið, sum tað vit sjálvi trúgva og halda.

Tað er íð hvussu so er eisini heilsuberandi at seta kikan fyrí egna eygað og ásanna, at alt ikki er sum tað eigur. Tað gevur menniskjunum møguleika at seta spurnartekin, og burtur úr tí kemur kanska okkurt nýtt.

Tað, sum er farið, kunnu vit einki gera við, men tað sum kemur, ber til at gera betri.

Allur bati batur, sigur eitt gamalt orðatak, men so skulu kanska eisini nakrir kamelar slúkast. Um tað kallast ófrávikiligt krav ella - at teir ikki hava nøkur ófrávikiligt krav. Spurningurin er, um fólk her á landi fáa tryggari livikor - við ella uttan tí ófrávikiliga.

Tað er spurningurin í lótni.